

ประวัติคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ

- วัฒนา นัทธิ
- จาริก ชุกติติกุล

การก่อตั้ง

ย้อนอดีตไปเมื่อปี พ.ศ. 2526 ไมโครคอมพิวเตอร์ชนิด 8 บิต เริ่มแพร่หลายเข้ามาสู่ประเทศไทย เนื่องจากเป็นคอมพิวเตอร์ขนาดเล็ก ราคาไม่แพงนัก (ของเลียนแบบประมาณ 25,000 บาท) สามารถนำไปใช้ตามบริษัท ห้างร้าน หรือตามบ้านได้สะดวกไม่ต้องคิดเครื่องปรับอากาศให้ก็สามารถทำงานได้ วิทยาลัยครูเพชรบุรี (สถานะขณะนั้น) โดยท่านอธิการ ดร.วรชัย เยาวภาณี เล็งเห็นความสำคัญทั้งการนำมาใช้งาน และด้านการเรียนการสอน จึงได้นำมาทดลองใช้กับงานบริหารและบริการของวิทยาลัย งานที่สำคัญงานหนึ่งที่มีชื่อเสียงคือระบบงานทะเบียนนักศึกษาวิทยาลัย ขณะเดียวกันได้เชิญวิทยากรมาฝึกอบรมให้กับอาจารย์ที่สนใจ หัวข้อที่ฝึกอบรมครั้งแรก คือความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ และการเขียนโปรแกรมภาษาเบสิก จำได้ว่าครั้งแรกมีอาจารย์เข้ารับการอบรมประมาณ 20 คน เมื่อการอบรมเข้าสู่การเขียนโปรแกรมภาษาเบสิกหลายท่านค่อยๆ หายไปจนสุดท้ายเหลืออยู่ประมาณ 6-7 คน

หลังจากการอบรมแล้วท่านอธิการมีนโยบายให้เปิดสอนหลักสูตร ป.กศ. สูง (เทียบเท่าอนุปริญญา) และ ค.บ. 2 ปี หลังอนุปริญญา วิชาเอกคอมพิวเตอร์ ท่านได้มาช่วยดำเนินการในการจัดทำหลักสูตรทั้งสองหลักสูตร โดยเสนอให้กรมการฝึกหัดครูแต่งตั้งกรรมการร่างหลักสูตร ป.กศ.สูง และ ค.บ. วิชาเอกคอมพิวเตอร์ศึกษา จัดทำฉบับร่าง ณ วิทยาลัยครูเพชรบุรี มีอาจารย์ของเราเป็นผู้ดำเนินการ และเชิญผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านคอมพิวเตอร์มาร่วมให้ข้อคิดเห็น และเสนอแนะ กรรมการดังกล่าวตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 30 สิงหาคม 2526 กรรมการท่านหนึ่ง ซึ่งมีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับในวงการคอมพิวเตอร์ขณะนั้น คือ รศ.สมชาย ทยานอง จากคณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ครั้งแรกท่านไม่ค่อยเห็นด้วยกับการสอนนักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยใช้ไมโครคอมพิวเตอร์ เพราะนักศึกษาจะไม่ได้เห็นกระบวนการทั้งหมดของคอมพิวเตอร์ เช่น เรื่องเครือข่ายคอมพิวเตอร์ (ขณะนั้นยังไม่มีระบบแลนเหมือนปัจจุบัน) แต่ด้วยความตั้งใจของกรรมการหลายท่าน เช่น ดร.โกวิท ประวาลพฤษย์ ดร.ณรงค์ บุญมี ที่มองเห็นความสำคัญของคอมพิวเตอร์ และความจำเป็นที่จะต้องผลิตบัณฑิตสายครูด้านคอมพิวเตอร์เพื่อรองรับความต้องการของประเทศชาติ ท่านจึงไม่ได้คัดค้าน เพียงแต่ให้

ข้อเสนอแนะในการทำงานต่อไป กรรมการทรงคุณวุฒิท่านอื่นๆ ส่วนใหญ่ก็เห็นด้วยกับร่างหลักสูตร ป.กศ.สูง และ ค.บ. 2 ปี วิชาเอกคอมพิวเตอร์ศึกษา ในที่สุดสภาการฝึกหัดครูจึงได้อนุมัติหลักสูตร เมื่อวันที่ 27 มีนาคม 2527 (ดร.จารึก ชุกติติกุล เป็นผู้นำหลักสูตรเข้าชี้แจงในสภาการฝึกหัดครู ซึ่งเป็นครั้งแรกที่วิทยาลัยครูเสนอหลักสูตรเอง แทนที่จะเป็นหน่วยศึกษานิเทศก์ร่างและเสนอให้ ซึ่งก็เกิดขึ้นได้จากการสนับสนุนของท่านอธิบดีกรมการฝึกหัดครู นายพะยอม แก้วกำเนิด ในสมัยนั้น) แต่ท่านนายกสภาการฝึกหัดครู (นายสมาน แสงมะลิ) ได้ขอให้เปลี่ยนชื่อจาก “คอมพิวเตอร์ศึกษา” เป็น “คอมพิวเตอร์” และ ก.พ. ได้ตัดค่าเงินเดือนให้ตามคุณวุฒิที่ได้รับ วิทยาลัยครูเพชรบุรีจึงเป็นวิทยาลัยครูแห่งแรกที่ริเริ่มร่างหลักสูตรคอมพิวเตอร์และเปิดสอนหลักสูตรของตนเองคือ ป.กศ.สูง วิชาเอกคอมพิวเตอร์เป็นครั้งแรกเมื่อปีการศึกษา 2527 และนักศึกษารุ่นนี้ได้เรียนต่อ ค.บ. (คอมพิวเตอร์) อีก 2 ปีหลังจบ ป.กศ.สูง จนจบการศึกษาเป็นรุ่นแรกอย่างมีคุณภาพ

จุดมุ่งหมายที่สำคัญของหลักสูตร ป.กศ. สูง เพื่อให้ นักศึกษามีความสามารถสอนวิชาคอมพิวเตอร์เบื้องต้นได้อย่างน้อยระดับมัธยมศึกษา หลักสูตร ค.บ. สามารถสอนได้สูงขึ้นในระดับอาชีวศึกษา หรือสูงกว่าได้ สามารถสร้างโปรแกรมช่วยสอนได้ ปฏิบัติงานในหน่วยงานที่ใช้คอมพิวเตอร์ และสามารถพัฒนาโปรแกรมได้ สุดท้ายให้มีเจตคติที่ดีในการทำงาน และสามารถนำคอมพิวเตอร์เข้ามาช่วยปฏิบัติงานอย่างมีระบบ

เมื่อวิทยาลัยมีนโยบายที่แน่นอนว่าจะต้องเปิดสอน ป.กศ. สูง ให้ได้ในปีการศึกษา 2527 จึงมีปัญหาบางอย่างตามมา กล่าวคือ

1. หลักสูตรนี้ยังไม่มีภาควิชาหรือคณะวิชาได้รับผิดชอบ จึงตั้งเป็นโปรแกรมวิชาคอมพิวเตอร์ขึ้นมารับผิดชอบ โดยรวบรวมอาจารย์ที่มีความรู้ความสนใจ และผ่านการอบรมมาแล้วมารวมกลุ่มกัน (นับเป็นครั้งแรกที่มีโปรแกรมวิชาเกิดขึ้นในวิทยาลัยครู ตามภารกิจที่จำเป็น) อาจารย์ที่มาอยู่โปรแกรมนี้ครั้งแรกมาจากภาควิชาคณิตศาสตร์ 4 คน คือ อ.วัฒนา นัทธี, อ.ดารารัตน์ พิกุลทอง (ต่อมาย้ายไป รท.พระนคร) อ.สุพี เจริญพานิช (ต่อมาย้ายไป รท.เชียงใหม่) อ.วิทยา นาคอินทร์ (ขอเกษียณก่อนกำหนด) จากภาควิชาหลักสูตรและการสอน 1 คน คือ ดร.จารึก ชุกติติกุล (ขณะนั้นเป็นรองอธิการฝ่ายวางแผนและพัฒนา) เนื่องจากเป็นเทคโนโลยีใหม่ อาจารย์ไม่ได้ศึกษามาโดยตรง การสอนจึงต้องแบ่งวิชากันรับผิดชอบศึกษาค้นคว้าอย่างจริงจัง และเข้ารับการอบรมตามความจำเป็นของแต่ละวิชา การพัฒนาคุณภาพของอาจารย์อีกวิธีหนึ่งที่ได้รับการพัฒนาโดยไม่รู้ตัวก็คือ ผู้บริหารวิทยาลัยได้ขอร้องเกมบังคับให้จัดการอบรม

คอมพิวเตอร์ให้กับอาจารย์ของวิทยาลัยครูทั่วประเทศ หลักสูตรที่ให้การอบรมคือ “ความรู้ทั่วไป และการเขียนโปรแกรมภาษาเบสิก และหลักสูตรอื่น ๆ ที่คิดขึ้นเอง” อาจารย์ทุกคนที่ทำหน้าที่เป็นวิทยากร รู้สึกกังวลและหนักใจมาก บางท่านบ่นว่า “ถ้าพึ่งตัวเองก็จะไม่รอดอยู่แล้ว ยังต้องทำหน้าที่สอนคนที่ป็นอาจารย์ด้วยกันอีก” ไม่น่าเชื่อว่าจะทำหน้าที่นี้ต่อไปได้หรือไม่ แต่ด้วยความรักในอาชีพ ด้วยความอดทนศึกษาค้นคว้าอย่างจริงจัง จนการอบรมซึ่งมีอาจารย์จากวิทยาลัยครูทั่วประเทศเข้ารับการอบรมไม่น้อยกว่า 400 คน ผ่านไปได้ด้วยดี ทำให้ทุกคนมีความเชื่อมั่น มีกำลังใจที่จะทำงานต่อไป และส่งผลให้วิทยาลัยครูทั่วประเทศตื่นตัวทางด้านคอมพิวเตอร์กันมากจนถึงปัจจุบัน

2. หลักสูตรกว่าจะผ่านการอนุมัติ ก็ต้นปี 2527 และวิทยาลัยไม่ได้เตรียมการรับนักศึกษาไว้ก่อน จึงได้ให้นักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิชาเอกต่าง ๆ ที่รับเข้ามาแล้วสมัครเข้าเรียน แต่เนื่องจากยังเป็นวิชาใหม่เกินไปทำให้ได้นักศึกษาที่สนใจเพียง 13 คน

3. เมื่อมีการเรียนการสอน ต้องมีคอมพิวเตอร์สำหรับให้นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติ ซึ่งยังไม่มีเลย มีแต่คอมพิวเตอร์สำหรับงานทะเบียนนักศึกษา วิทยาลัยได้ให้การสนับสนุนด้านงบประมาณ แต่ยังไม่สามารถจัดซื้อได้ เพราะขณะนั้น (ปี 2527) คอมพิวเตอร์เป็นสิ่งต้องห้ามเพราะราคาแพง หน่วยงานใดจะซื้อคอมพิวเตอร์มาใช้ ต้องเสนอโครงการเพื่อขออนุมัติจากคณะกรรมการคอมพิวเตอร์แห่งชาติ เมื่อได้รับอนุมัติแล้ว จึงจะดำเนินการจัดซื้อได้ (ทั้งๆ ที่เป็นงบประมาณของวิทยาลัย) เท่าที่ทราบมีการอนุมัติโครงการเหล่านี้้น้อยมากเพราะศักยภาพของผู้ใช้ไม่พอรวมทั้งความจำเป็น และความเหมาะสมยังไม่ดีพอ แต่เรามีความจำเป็นต้องใช้ ผู้บริหารกับคณาจารย์ได้ร่วมกันแก้ปัญหาโดยแยกซื้อเป็นวัสดุเป็นอย่าง ๆ ไป แล้วจัดการอบรมโดยเชิญวิทยากรมาฝึกอบรมเพื่อประกอบวัสดุเหล่านั้นเป็นคอมพิวเตอร์ที่สามารถนำไปใช้งานได้ ทำให้เรามีไมโครคอมพิวเตอร์ รุ่น 8 บิต ของไต้หวัน (เลียนแบบ Apple II ของอเมริกา) จำนวน 30 เครื่อง ให้นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติในห้องปฏิบัติการ 333

ต่อมาในปี พ.ศ.2528 ได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติวิทยาลัยครู จึงมีการจัดตั้งคณะวิชา และภาควิชาขึ้นใหม่ กว่าจะมีการตั้งภาควิชาคอมพิวเตอร์ศึกษา อย่างเป็นทางการต้องใช้เวลามาถึงปี พ.ศ.2530 และได้มีอาจารย์ใหม่บรรจุเข้ามาเพิ่ม คือ ผศ.สมชัย แก้วศิริรัตน์ (ขณะนี้ย้ายไปอยู่สถาบันราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ราชบุรี) ผศ.พรทิพย์ โต้ระหมาน อ.วีระชัย คอนจจอหอ อ.อนุชาติ บุญมาก (โอนมาจากวิทยาลัยเทคนิคเพชรบุรี) และอ.อัสนีวัลย์ อินทร์จำ (โอนมาจากศูนย์คอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร) ต่อมาก็มีการสอบบรรจุอาจารย์ใหม่ ๆ เข้ามาตามลำดับคือ ผศ.ศิวาพร เหมียคไชสง อ.สุวัฒน์ เตชะเพชรไพบูลย์ อ.พรรณี คอนจจอหอ

4 คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ

(ย้ายมาจากสถาบันราชภัฏนครราชสีมา) และอ.ศุภชัย บุศราทิจ จนในที่สุดก็มีการยกระดับเป็น คณะคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีชั้นสูง ซึ่งมีอยู่แห่งเดียวในสถาบันราชภัฏทั้งหมด และอาจารย์ที่รับทุนบรรจุเข้ามาใหม่คือ อ.ฐิติมา บุญทวีกร รวมทั้งล่าสุดคือ อ.กายทิพย์ ราฟเฟอร์ดี ได้รับทุนย้ายเข้ามาสังกัดคณะคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีชั้นสูงในปี 2546 รวมเวลาที่ดำเนินงานมา ตั้งแต่ต้น 21 ปี ผลิตบัตผลิตออกไ้มากกว่า 2,000 คน

และในที่สุดเมื่อมีพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏในปี พ.ศ. 2548 แล้ว สถาบันราชภัฏเพชรบุรีได้ยกฐานะเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี และได้เปลี่ยนชื่อคณะคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีชั้นสูง เป็นคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ เมื่อ 1 มีนาคม 2548